

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП,

ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
Велико Търново

Година XXXVI
1978
СЕПТЕМВРИ
2
Събота

Вестникът е основан
през 1943 година
Брой 104 (4094)
Цена 1 стотинка

Първенецът на фермата

Трудолюбие и усърдие са спътници на Димитър Сотилов от първия ден, в който започна работа в стопанството в Овча могила — най-напред на полето, а след това в животновъдството. Там младежът бързо показа истинската си стойност — по стоянен първенец, често на граждан. След шест години на работа, по решение на ръководството на стопанството, го изпратиха да учи за меканизатор. Димитър овладя бързо и тази професия. По степенно премина през всички машини, за да седне на края в кабината на мощния

К-700. И тук работата вървеше добре, другарите му го уважаваха, не бяха малко и наградите, но мисълта за фермата не му даваше покой. И в началото на миналата година Димитър Сотиров предложи да се върне в животновъдството заедно с жена си. И тръгнаха делничите във фермата. Димитър идваше сутрин първи, а вечер си отиваше последен. Не жалеше труд и усилия, издигна в култ режима на гледане и хранене. И още на 5 август изпълни годишния си план за млякото от повереното му стадо юнци. А до края на годината надол 30 т над предвиденото. С изпълнени задачи изпрати годината и жена му Неша. Постигнатият успех го вдъхнови и от изгряе днѣ на тази година той зареаботи още по-упорито. И резултатите отново не закъсняха. При отчетна на съревнованието в окръга за първото полугодие Димитър Сотиров застана в челото на първенците доячи. А до 1 септември беше надол вече 72 т мляко при годишен план 78 т. И преизпълнението на дневните графици го приближава до голямата цел — предсрочно изпълнение на годишния план.

Петър ПАНЧЕВ

Вдъхновен труд пред Празника на свободата

Отново жътва, но този път в слънчогледовите блокове. Механизиранят отряд за прибиране на слънчоглед и соя с ръководител Ангел Денчев от киноното стопанство в Недан ожно над 1500 дка. В кампанията активно участва и семейство Пенка и Боян Божнови

Снимки Иван РУСКОВ

САМБИЦИЯ И ВЯРА В УСПЕХА

Доматите — най-голямата грижа на специализираното клоново предприятие за плодове и зеленчуци в Поликраище • Дните до Празника на свободата ударни • Делът на бригадирската помощ

Преди няколко дни в Поликраище изпратиха тържествено средношколските бригади „Димитър Генков“ и „Илияна Димитрова“ от техникумите по електротехника и механотехника в Горна Оряховица, които помагаша в прибирането на доматите. Среднодневната заплата на комсомолците от бригадата „Димитър Генков“ с командир Иван Кръстен е 7,50, а от „Илияна Димитрова“ с командир Иван Митев — 5,40 лева.

Младежката помощ бе твърде нужна на стопаните в усилените августовски дни, тъй като специализираното предприятие за плодове и зеленчуци в Поликраище е най-големият производител на домати в окръга. Делът му в общото производство надвишава 10 процента, годишно е и за износа. А годишната не бе благоприятна за зеленчукопроизводителите. Градината в Ресен, където са една четвърт от домовете на предприятието, бе засегната тежко от градушката. Но хората не се стъписаха, направо каквото можаха за възстановяване на насажденията. А основната тежест поеха деветте бригади на Димитър Аврамов и Петър Хаджиетков от Поликраище и на Тодор Василев в Първо майци.

— И преки ръководители, и производствени рааботници отговорността, която пада на тях, — споделя директорът на предприятието Тян

ко Тянков. — Технологиата на отглеждане се спазва стриктно, растително-защитните мероприятия бяха на висока, почти всички средноранни домати са поляти. Затова се надяваме, въпреки загубите от градушката, само от градините в Поликраище и Първомайци да изпълним плана на предприятието.

Всеки, който познава възможностите на Ресен като зеленчукопроизводителен район, може да си представи какво означава досега там да се наберат само 180 т домати. Но останалите участъци на предприятието поеха допълнителното натоварване. По оценка на специалистите при план 6880 се очакват над 7000 т домати. И затова не че днѣ наред прибирането на тази култура е ударен фронт, на който се концентрират всички сили. Дните от 1 до 9 септември са обявени за ударни, народният съвет и нивозите отечественофронтовски организации в Поликраище разгърнаха широка кампания за мобилизиране на трудоспособното население в селото. Всеобщо е мнението, че благодарение на взетите мерки и създадената организация тази година на братното на домовете върви по-ритмично и има всички основания да завърши до края на месеца.

Досега са набрани 4000 т. Изпълнен е и планът за износа и то главно с усилията на хората от Поликраище, които при план 820 изнесо

ха 1100 т домати, като поехха и задължението на участъка в Ресен.

Сериозен принос за добрия ход на прибирането на зеленчуците в Поликраище имат бригадирите. Вече спомнахме за комсомолците, но наред с тях трябва да се посочат и помощниците от за водите за запаметяващи устройства и за телевизори и радиоприемници във Велико Търново, от Окръжния народен съвет. Като образец на добре организирана помощ в Поликраище се сочи идването на бригадата от Завода за телевизори и радиоприемници, водена от секретаря на заводския партийен комитет Радко Кичев. Организация, дисциплина, изпълнение на трудовите норми, съвременност — всичко в този ден било организирано отлично.

Случай, който още веднъж потвърждава, че от помощните бригади има най-голям ефект, когато се водят от най-отговорните ръководители на предприятията.

Резултат от общите усилия на кооператорите и техните помощници е преизпълнението на дневните графици. Всеки ден в Поликраище сега се берат по 140 вместо предвидените по график 120 т домати. Това както и очакваните добиви — по-повече от 4 т от средноранните и по 7-8 т от ранните сортове засилва увереността на стопаните, че ще се справят с чест с възложените им задачи.

Николай ТОМОВ

Стогодишнината на Първан Герджиков

В четвъртък вечерта в салона на читалището в Лясковец беше чествувана стогодишнината от рождението на изтъкнатия партиен деец Първан Герджиков. Присъствуваша Никола Василев, първи секретар на Окръжния комитет на БКП, Иван Вачков, член на ЦК на БКП и главен прокурор на НРБ, Йордан Костов, член на ЦК на БКП, Петър Панайотов, член на Централната контролно-ревизионна комисия на БКП, генерал Михаил Цонев, член на Централната контролно-ревизионна комисия на БКП, Димитър Церов, председател на Окръжния народен съвет, съратници на Първан

Герджиков. Доклад за живота и делото на видния лясковски партиен деец изнесе Димитър Стойков. От името на Окръжния комитет на БКП против фашизма и капитализма, ГК на БКП, ГНС, масовите и политическите организации бяха поднесени венци на гроба на Първан Герджиков.

Снежана ПЕТРОВА

СВЕДЕНИЕ

За хода на някои селскостопански работи в окръга към 31 август 1978 г. (в проценти)

ПАК и АПК	Изпълнен план (в %)	прибрани селскостопански износи	изпълнен план (в %)
Г. Оряховица	62	4	8
Павликени	42	39	9
Свищов	32	16	10
П. Тръмбеш	43	32	13
Стражица	30	1	21
В. Търново	71	0	—
Златарица	20	0	—
Елена	—	—	—
Сухиндол	—	0	—

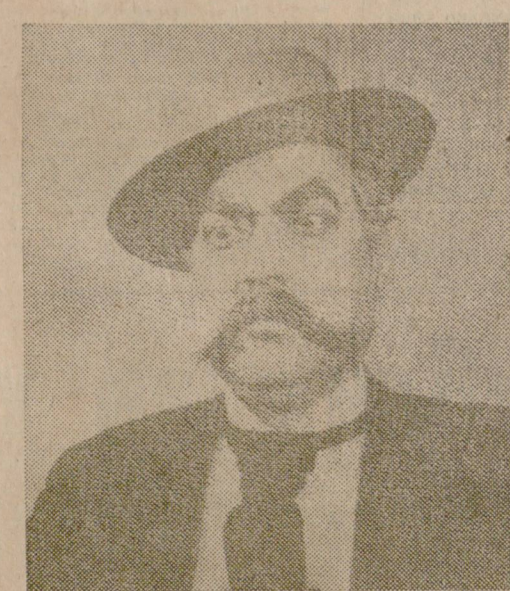
ОБЩО ЗА ОКРЪГА

41 15 11

Комплексите, производители на захарно цвекло, продължават да не изпълняват дневните графици, с което се създават сериозни затруднения на Захарния комбинат в Горна Оряховица. Особено тревожен е фактът, че на много малко места в окръга техниката работи на две смени,

Видни театрални творци — наши гости

Н. а. Стефан Гецов в ролята на Големанов • З. а. Енчо Халачев постановчик на пиесата

Народният артист Стефан Гецов в ролята на Големанов.

Само дни ни отделят от датата на първата за сезона премиера на Драматично-музикалния театър „К. Кисимов“. Актьорите от театъра са в усилена подготовка на пиесата на Ст. Л. Костов „Големанов“. Следващият линията на активно сътрудничество с видни наши режисьори, художници и актьори, ръководството на театъра е потърсило творчески контакт с режисьора на Националния академичен театър „Ив. Вазов“, засл. артист Енчо Халачев и художник-проектант Атанас Велянов. В ролята на Големанов зрителите ще имат възможност да видят народния артист Стефан Гецов.

И докато приятелите на театъра влизат в театралния салон за първа среща с новата постановка, нека се опитаме да намерим ония мотиви от работата на автора на спектакъла и изпълнителя на главната роля, които определят характера на бъдещото представление, неговите идеи и емоционални акценти, неговото съвременно звучене. Защото, ако в по-далечното минало пиесата на нашия известен комедиограф е предизвикала буря от отрицателни отзиви, днес тя представлява блестящ пример за сатирическо изобличение на онова общество, ненадигнато в лампата си за власт. В контекста на историческите събития от миналото на страната ни, ние по достойнство можем

да открием значимостта на творбата на Ст. Л. Костов, неговото презрение към политическото късогледство на силните от онова време, неговата деликатна загриженост и човешки ангажимент към общовалдни стойности.

Във връзка с предстоящата премиера на пиесата се обрнахме с няколко въпроса към режисьора З. а. Енчо Халачев и изпълнителя на ролята на Големанов Н. а. Стефан Гецов.

— Другарю Халачев, пиесата на Ст. Л. Костов принадлежи към „златния фонд“ на българската драматургия. С кои свои идейно-художествени черти тя привлича Вашето внимание като съвременен творец?

— Твърде дълго, комай от самото си създаване, та и до днес гледната точка на „Големанов“ е била лек и безобиден смях. Мисля, си, че зад привидната наивност и безобидност в откритата врата канти зловещият смях на безогледната настъпателна посредственост.

— Може би ще ни кажете какви конкретни творчески цели си поставихте при реализацията на спектакъла на великотърновската сцена?

— Да коригирам собствената си концепция, особено що се отнася до тази страна, която създава „климата“ на Големанов, т. е. неговото обкръжение и на първо място горилковщината.

— Бихте ли споделили какви са Вашите стилни предпочитания, кои епохи и автори събуждат особено много Вашия интерес като режисьор?

— Големите автори и техните талантливи произведения. Те винаги ще бъдат съвременни, независимо от времето и епохата, в която са написани, стига те да отговарят на съвременните наши проблеми.

— И накрая, какви са Вашите очаквания в бъдещото представление?

— Очакването е хубаво нещо. То винаги носи една надежда и изненада.

— Другарю Гецов, какво място заема ролята на Големанов във Вашата творческа биография?

— Почетно място, както и редица други роли.

— Вие като актьор бихте ли могли да определите същността на Вашия герой от позициите на днешния ден?

— Мога, но нека това направи зрителят.

— Освен в театъра, вие имате участия и в редица наши филми. Кои от тези две дейности стои пред Вас на преден план?

— Театърът.

— Какво очаквате от срещите си с великотърновските актьори — Ваши партньори на сцената и от публиката?

— От актьорите — добро сътрудничество, а от публиката — добро разположение.

Интервюто взе Севдалина САНДЕВА

Протестни събрания

На 1 септември 1939 година хитлеристите нападناха Полша. Това беше началото на Втората световна война, която продължи 6 години, обхваща повече от 60 страни, в които живеят над 80 на сто от жителите на нашата планета. Втората световна война отне живота на 50 милиона души и унищожи неповторими материални и културни ценности.

Световният съвет на мира, обявен 1 септември за Международен ден на мира. По този повод вчера в Завода за телевизори и радиоприемници, в „Д. Георгиев“ и други

предприятия в града и окръга по инициатива на градските комитети за защита на мира се състояха протестни събрания. На тях бе подчертано, че вместо да се поучат от уроците на Втората световна война, американските империалисти и техните партньори от НАТО разгръщат бясна надпревара във въоръжаването и всячески се опитват да спъват процеса на разведраването, да създават непрежие в отделни райони на света. На тях им пригласят иекинските ръководители.

Закрит е семинарът по българистика

В четвъртък в аудитата на ВТУ „Кирил и Методий“ бе закрит първият летен семинар за чуждестранни слависти и българисти. На тържеството по този случай присъстваха неговите участници — 40 души от 13 страни на Европа и Африка, преподаватели от ВТУ, гости. Тук бяха председателят на ЦК на Съюза на българските учители Ани Спанчева, секретарят на Окръжния комитет на БКП Маргарита Кемалова, първият секретар на градския комитет на БКП Антон Гугов, ректорът на ВТУ проф. д-р Димитър Филипов.

Директорът на семинара доц. д-р Георги Данчев про

изнесе приветствено слово. С благодарствени думи към организаторите на семинара се обърна студентката Елена Чмир от Киевския университет. На хубав български език приветствието поднесе и преподавателката в Хумболдския университет в ГДР Маргрод Шал.

Участниците в семинара бяха поздравени и от Ани Спанчева, която сподели голямото си задоволство от резултатите в изучаването на българския език. На всеки участник тя връчи диплом и български книги.

За своите нови приятели ВТУ организира едноседмична екскурзия из страната.

Георги ПЕТКОВ

ДЕНЯТ СЕ ПОЗНАВА ВРЕМЕ НА ИСТОРИЧЕСКИ ЗАВОЕВАНИЯ ОТ СУТРИНТА

2 септември — Национален празник на Социалистическа република Виетнам

Някои проблеми по подготовката на училищата за новата учебна година

Само след две седмици ще ударят първият училищен април. Класните стаи, ухаещи още на вар, привлекателни и чисти ще срещнат своите ученици. С този дъх на вар и чисто сме свикнали да започва всяка учебна година. А как ще започне новата? Готови ли са училищата да приемат своите възпитаници, да им осигурят условия за пълноценен учебен труд? От началото зависи успехът на всяка работа. Не е само мое убеждението, че грижите за училището, за децата трябва да стоят на преден план и да се използват най-пълно възможностите на обществото ни — било в строителството, във финансовата подкрепа и т. н.

Проверката в някои от училищата на Велико Търново в Горна Оряховица, два основни града на окръга, показва една сравнително оптимистична картина.

В средното спортно училище „Г. С. Раковски“ във Велико Търново наред с редовния ремонт, тази година учебната база се подобри, в стаята на двата долни етажа бе поставен паркет, а коридорите се покриха с мозайка. Училище „П. Р. Славейков“ вече светеше от чистота. Същата бе картината и в СПУ „Кирил и Методий“. Там впечатлението прави новата училищна украса и в също то време лошото състояние на двора. Закъсняващият ремонт може би само в СПУ по индустриално строителство „Кольо Фичето“, където ремонтните бригади са започнали най-късно работа.

В горнооряховските училища картината беше още по-забавяща. Ремонтът и почистването на училищата бяха окончателно приключили. Оставаша някои довършителни работи като ремонт на чешмите в първо основно училище, работилницата във Второ основно училище, благоустрояването на дворовете на СПУ и техникумите в града. Трябваше да се подчертае готовността на градския народен съвет в Горна Оряховица със средствата от самоблагаянето да подобри местата за масов спорт и отдих. Към 25. VIII. завършваше работата по спортната площадка на СПУ „Георги Измерлиев“. В техникума по електротехника бригадата от 30 ученици под ръководството на свои учители поставяха плочници, правеха бордюри.

Практиката да се приключва с ремонта на детските градини още през пролетта и лятната работа да се насочи главно в училищата, се оказва много ефективна. Особено важна е инициативността и упоритостта на училищните ръководства. В последно време се забелязва развиване на учителските колективи и тяхното участие в ремонта на училищата. Такива прояви има колективът на ОСПУ „Васил Друмев“ във Велико Търново, ССУ „Г. С. Раковски“ и др. Директорът на Техникума по електротехника в Горна Оряховица инж. Ковачев лично следи и организираше работата на бригадите. Не по-

малко аразяващ бе примерът на учителя от Второ основно училище Атанас Димитров, който със сръчните си ръце на майстор-ремонтар бе на правил много за училището и сега сам бе започнал ремонта на училищната работилница.

Добре, но много често за едно успешно начинание трябва да се координират усилията на училището, съвета и строителите. Колко години училище „Н. П. Вапцаров“ във Велико Търново ще чака да бъде измазана фасадата му? Обективни ли са пречките да се препокрепят старата сграда на училището в квартал „Калитинец“ в Горна Оряховица, пострадала от миналогодишното земетресение? Още по-сериозно стоят въпросите за лешата на територията на Спортното училище във Велико Търново, разположена в две учебни сгради и пръсната на три места обществините. Всяка година въпросът за базата на това училище изниква по-остро. За новата учебна година за обществините е била обещана една от сградите на старото ВВУ „Васил Левски“. Сградата още не е освободена, а и предстоят ремонт. Новата година за това училище ще започне с много нови проблеми.

В СПУ „Георги Измерлиев“ в Горна Оряховица има три-месечно обучение. Крайно недостатъчни се оказват възможностите на старата сграда. Наложително е да започне строителство на нова, за която има отпуснати средства, но неизвестно защо не се действа.

Подготовката на учебната година има и друга страна — снабдяването с учебници и учебно-технически помагала на учениците и училищата. Във филнала на стопанския комбинат „Учтехпром“ във Велико Търново и окръжно управление „Печатни произведения“ доставянето на необходимите учебници и учебно-технически средства закъснява. Липсват на определен график за тяхното получаване създава неудобства както за служителите, така и за купувачите. В края на август липсват още много от учебниците — главно за VI клас, професионалните ученици и техникумите. Липсват и много от необходимите учебно-технически помагала, но за съжаление никой не знае какво точно се очаква. В същото време много от получените материали не са изкупени от някои училища на окръга. Това създава напрежение в последните дни и говори за лоша организация. Може би трябва да се помисли за известна договореност с централните снабдителни в София, които най-вече са причината за това положение.

Само след няколко дни училищата ще отворят врати за хиляди любознателни младежи. От това как ще започне учебната година зависи до голяма степен и бъдещата успешна работа. Както гласи българската поговорка „Денят се познава от сутринта“.

Донка ХРИСТОВА

НА СНИМКАТА: Пристанищните работници в гр. Хоши мин разговарят с екипажа на кораба „Салават“, докарал стоки от Съветския съюз.

Преди 33 години виетнамският народ узвуча дългогодишната си националноосвободителна борба с победата на Августовската революция и със създаването на първата държава на трудещите се в азиатския Юг — Демократична република Виетнам. Но раждането на младата република беше посрещнато на нож от силите на международната и вътрешната реакция. Народът на Виетнам трябва още три десетилетия да води кръвопролитна и безпощадна война ту с французите, колонизатори, ту с американските агресори и техните сайгонски марионетки. През безброй изпитания виетнамците патриотично пренесоха знамето на революцията до незабравимия пролет на 1975-а, който отбелязва началото на нова епоха в историята на страната. С рухването на империалистическия южновиетнамски режим, тази древна страна и този героичен народ най-после извоюваха истинска свобода, независимост и национално единство. Само година по-

късно първата сесия на виетнамското Национално събрание тържествено узвуча държавното обединение на Севера и Юга с провъзгласяването на Социалистическа република Виетнам.

Образуването на единна виетнамска държава създаде необходимите благоприятни политически и икономически предпоставки за разгръщането на социалистическото строителство в цялата страна, за по-ефективно решаване на първостепенните социални проблеми. Под ръководството на своята марксистко-ленинска комунистическа партия виетнамският народ успешно изпълнява сега предначертанията на петгодишния план (1976—1980 г.), който има огромно значение за излекуване на раните от войната и за изграждане на основите на материално-техническата база на социализма. Историческият завоювания на виетнамският народ са неразривно свързани с всеотдайната помощ в братска подкрепа на Съветския съюз и другите социалистически страни, с невиджания по своя размах световно движение за солидарност с Виетнам. С техническото съдействие и финансовата подкрепа на братските страни в СРБ с бързи темпове се изграждат енергийна база, машиностроителна, химическа и металургическа промишленост, разрабатват се минералните ресурси. Изключителни грижи се полагат и за развитието на селското стопанство, за кооперирането на земята, за целия животински и механизирания живот в селското стопанство.

В Програмата на Виетнамската комунистическа партия е записана главната стратегическа задача: за около 20 години Виетнам да стане социалистическа държава със съвременна индустрия и високо развито селско стопанство, с високо равнище на науката и културата, с благоденстване и щастлив народ. Всяко това поставя пред страната сложни и трудни задачи, но няма никакво съмнение, че те ще бъдат изпълнени. Още една гаранция за това е приетото на СРБ за член на Съвета за икономическа взаимопомощ — факт, който изцяло приобщава страната към мощната икономическа система на социализма, към нейните неограничени научно-технически и материални възможности.

Във възникващата политическа Социалистическа република Виетнам следва последователен курс, основан върху принципите на марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм. Курс, насочен към разширяване и задълбочаване на дружбата и сътрудничеството със Съветския съюз и другите братски страни, с всички миролюбиви държави. Днес Виетнам е си гурен предан пост на социализма в Югоизточна Азия и надеждна опора на мира в този район на света. Напротив са усилията на пекинските ръководители в адхунатаваните от тях кампучийски провокации да се попречи на социалистическото строителство във Виетнам, да се отклонява страната от избрания самостоятелен път на развитие.

Между България и Виетнам, между народите на двете страни отдавна съществуват отношения на искрено приятелство и братство. Тези отношения продължават да се задълбочават и усъвършенстват в интерес на двата народа, на силата и сплочеността на световната социалистическа общност. (БГА).

Предприятие „Инертни материали“

— Велико Търново

търси

работници за цех „Карьера“ Самоводене: МАШИНИСТИ на гротачка IV разред 3 бр. МАШИНИСТИ на ленти IV разред 1 бр. ЕЛ. ТЕХНИК VI разред 1 бр. ШЛОМОВИЧИ на скара III разред 2 бр. СОНДЬОРИ IV и V разред 4 бр.

Заплата по разценка — при изпълнение на плана — над 200 лв. Има уреден стол и обезпечено общежитие. Справки в „Личен състав“ тел. 2-01-96 и в цеха — над ж. п. гара Самоводене.

3-1

Окръжен селекционен център

по животновъдство — Велико Търново

търси да назначи

за преподаватели в школата за подготовка и квалификация на изпълнителски кадри в говедовъдството и овцевъдството — учебен център „Борус“.

ЗООТЕХНИК с висше образование — 1

МАШИНЕН ИНЖЕНЕР — 1

Заплащане по щатна таблица № 35. Постъпване веднага. Справки тел. 2-11-08, 2-10-08.

3-2

Школа по Гражданска отбрана —

Велико Търново

търси да назначи

ЧЕРТОЖНИЦИ
ГОТВАЧИ
ОГНЯРИ

ЧИСТАЧИ на общежития. Постъпване веднага. Заплата съгласно щатна таблица. Справки: тел. 2-17-08 и 2-03-32.

2-2

КИПП „Агропромпроект“, филиал —

Велико Търново

търси да назначи

ШОФЬОР на лек автомобил с висока проходимост.

Заплата съгласно щатна таблица.

За справка телефон 2-44-78.

2-2

СУ „Хидрострой“ — Велико Търново

търси да назначи

за хидроизол „Язовици“

ШОФЬОР НА АВТОБУС

ШОФЬОРИ ВСИЧКИ КАТЕГОРИИ

Заплащане съгласно щатна таблица на управлението

плюс 30 на сто допълнително възнаграждение.

Справки: „Личен състав“ 2-00-27

2-81-83

и транспорт 2-81-85

3-4

Справочник на читателя

КИНО

От понеделник до неделя включително кината в градовете на окръга ще прожектират: ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — тел. 2-05-42, „Одним чаша“ — „Всички и ние“ — 10, 14, 16, 18 и 20 часа; малка зала — „Да излезем обядката“ — 15.30 и 18.30 часа; детски филми — от 17.30 часа в събота и неделя и от 10 часа: научно-популярни филми — „Грузински ритми“, „Щатна длъжност“, „Физическа фантастика и действителност“ — 18.30 часа; Исkra — тел. 2-00-43. Биството на л-р Шинка — 13.30 и 20 часа. „Кръвни братя“ — 10, 15.30 и 18.30 часа; „Девети септември“ — тел. 2-00-84. „Рисъкът е благородно нещо“ — 10, 15.30 и 18.30 часа; „Златото на призрака“ — 15.30 и 20 часа; „Труден фронт“ и квартал „Чолакони“ — „Покрив“ — „Да живеем свой живот“.

Лятно кино „Космос“ — „Изгрев в петолъчност“ — 20 ч. ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Леня“ — тел. 4-21-71. „Актьорът в диваните“, „Насредно движението“, „История на грех“, квартал „Калитинец“ — „Плетката на дантели“, „Конче-визрогата“, „Данте не живее вече тук“, професионално кино „Хар. Стоянов“ — тел. 67-61. „На земята не чакай“. До пълнене на закона на защита на държавата; лятно кино „Майка Индия“, „Свишай“, „Алеко“ — „Кръвта на вълна“, „Питишка“, „Голата баба“, „Апачи“, „Бой после“, „Павликени“, „Димитар Стоянов“ — „РБС“, „Големата змия“, „АБАКАР“, „Христо Ботев“ — тел. 20-44. Ветър на нахалната; „Синдретта на великата мечка“, „Умирай само в краен случай“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — тел.

Песента сближава хората

С представителния смесен хор „Царевец“ във Великобритания

Продължение от бр. 103

Тук децата по цял ден събират автографи и разменят значки, а фотоперптери запечатват неповторими мигове, които само след няколко часа могат да се видят на специални фототабла в Таунхол.

И така, в обединяващ час, когато гласува за смесения хор, даля огромната умора и напрежението или пък радостта от големия успех си казват дума? Не се знае, но съставът не може да защити убедително — казват си, още повече, че между петте хора в цялото отнито се водеше борба за по една точ-

ка. Истински „тур дьо форс“ (силен ход) според оценката на журито бе „Дилмано, Дилберо“ на Красимир Кюркчийски. Но... изпълнението на религиозен песен отново изпрати пред нас познатата ни барьера и ние трябваше да се задоволим с радостта от първата награда на мъжете и в крайна сметка — от броя на наградите въобще, с които се класирахме на първо място сред останалите участници. А иначе радостта не бе малка, като се имаше предвид че бе споделена и от много други състави и особено от техните диригенти, които ни поддържаша поддръжка, а в замаяна иската от нас партитурите на нашите песни. Ето, че заедно с уважението към изкуството на българите и към техния напредък, поддържането му, неусетно бе дошло и в приятелството. Малко ли е по западните песни да звуци българска песен? Още по-вече, че имаме увереност

на английските музикални специалисти — нашите песни са една отлична витрина на страната ни...

IV. ОТНОВО НА СЦЕНА, ОТНОВО „РОДНА ПЕСЕН“...

Бяхме единственият чуждестранен състав, удостоен с такава висока чест. В първата част на заключителния концерт на „Ридинг фестивал“, а във втората — нашето участие. Заедно с представителния духов оркестър на британската кралска флота. Освен всички организатори, гости и журито между публиката бяха и нашите домакини от Нийтроп и Мартон. И чуждо, към тях като че ли изпитвахме най-силно чувство на отговорност и дълг да покажем как во можем — наля билетът за този концерт е единствената отплата — и наша, и

22nd-29th July 1978

на организационния комитет, за гостоприемството на домовете ни през тези дни... Този път ние пяхме така, че изправихме на крака не само публиката, но и професионалните музиканти, с които според режисьорските изисквания бяхме заедно на сцената през цялата втора половина на концерта. Почувствахме ни равни на себе си, аплодирахме ни искрено и с уважение. Трябваше да дойде тази вечер, за да почувствуваме истинското признание на англичаните...

И странно, докато в началото все не можеха да запомнят името на диригента ни, сега го произнасяха с репект, при това съвсем точно, с почти българско звучене. Един любопител факт — кога ферансието, което беше все едно и също през цялото време на „Интертай“, си поволи да се отлъчи — за пръв път! — от сцената по време на нашето изпълнение, като обясни, че желае непременно да чуе този изключително добър хор от залата. Разбра се, българският хор не излъта очакванията му — той поднесе изпълнението си с артистичност и безупречност, достойна за професионален състав.

Непосредствено след концерта организаторите ни поведоха към трибуна предиктството, където след час щяха да смъкнат националните флагове на участниците в „Интертай“. При вида на нашите трибагеники ние прогонихме и умората, а вечерния северен вятър. А мистото, което ни бе отредено тук, по казахме вече истинското поношение към нас — уважението.

Церемонията при закриването на конкурса бе нещо, което навярно милиони англичани биха искали да видят.

Защо не всеки ден и не по всякаква повод може да се наблюдава перемоналът на духовния оркестър на британската кралска флота. Именно чрез този ритуал Англия се представя като страна на традициите — и днес той може да се наблюдава толкова рядко, колкото през който и да е период на неговата 400-годишна история. Така че и за самите домакини гледката бе не само рядко удоволствие, но и даваща добра възможност да се почувствуват горда и щастлива — от гостоприемството си, от високата класа на тагзоднишното издание на техния „Интертай“.

А нас ни очакваше още една непердвана прова, дошла от признанието на възкитството на — трябваше да пеем — за пети път през този ден! — на който ние нагизаторите и почетните гости на „Интертай“, където им покани неговият председател мистър Джим Татчел, който е и председател на общата Клийвалда.

За четвърти път и българската песен, и химнът на самодейците „Родна песен“ ни спечелиха много аплодисменти, поднесени с увереността за искрено приятелство към нашата страна.

Късно вечерта на следващия ден се разделяхме с нашите домакини. Валеше типичен английски дъжд — проливен и есенно-студен, но изпращащите ни не се сещаха дори да разтворят чадърите си, докато ние припряно се наставявахме в автобусите, които щяха да ни отведат в Лондон.

Не можех да откъсна поглед от моите нови приятели Джайс, Флоранс и Карол, Тенеси и Николас, които още в първата вечер ми вяха, че ще плачат на раздялата. По лицата им наистина се стичаха сълзи и те не ги криеха. Рано на следващата сутрин, когато пристигнахме в Лондон, намерих в джоба си грижливо съгната бележка — благодарствено писмо, което предвидливо си бях приготвила за случая. Бях забравила да го предам на Джайс и Тенеси. И толкова по-добре. То вече имаше стойност, щом имаше обещанието им още следващата година да посетят България.

Мидълсброу —

Велико Търново

Мария КАЧАКОВА

Край

Три тъкачки от златния фонд на „Васил Мавриков“ — Аника Славчева, Мария Кръстева и Иваничка Станева.

Фабрика „Васил Мавриков“ — Велико Търново

За тях петилетката отдавна е история

Сега те са четиринадесет! И въпреки че шумът на рекордите на петилетката започна още на 20 юли миналата година, сега трудовият колектив на фабрика „Васил Мавриков“ има не по-малко основание да се гордее с победата на Аника и Иваничка, на Йорданка и Мария, на Евелия и Хилда, на Марина, Атанаска и Цветана. За тях

и за останалите, които с всеотдайността си изпревариха времето, петилетката отдавна е история. Този подвиг има още едно измерение — искички те устояха с чест на думата, дадена лично пред първия ръководител на Фабриката и държавата другаря Тодор Живков...

В навечерието на Националната партийна конференция специалистите пресметнаха, че тъкачките ще произведат допълнително до края на годината 1 680 000 метра плат, а шпулчката Стефка Кулова и предачката Мария Парипкова — общо 74 тона прежда. Сега, в навечерието на светлия Празник на свободата всички те живеят отново с напрегнатия ритъм на стотиците станове и вретена.

И ако трябва да потърсим техните последователи, ако трябва да отбележим най-новите високи трудови завоевания не можем да отминем постижението на предачния цех с ръководител Филип Георгиев, произвел за седемте месеца надпланова продукция за 44 000 лева.

Освен това по пътя на центрацията бившата фабрика

„Рекорд“ — Горна Оряховица е вече цех на „Васил Мавриков“. И въпреки че там още ги няма рекордите на вежливостта, постигнати са резултати, които показват, че расте напредна смяна, че не е далеч денят, в който съперничеството ще се пренесе в тъкачните зали от двата съседни

града. Защото вече в Горна Оряховица Румяна Ангелова изпълни плана си за 1979 година преди две седмици, на 15 август, преизпълнявайки плана си за качеството средно с 15 на сто. Три дни по-късно изпълни плана си за следващата година Николина Стилянова. Осем месеца преди счрно изпълни плана си за

тази година Величка Кулова. В челните редици на първенците, когато започне децето-септемврийската манифестация, ще крачат и тъкачките на безсвалкови станове Цанка Стоянова, Димитринка Панайотова, Славка Митева. Многобройният колектив на текстилките от Велико Търново и Горна Оряховица е намерил верния път...

Дървообработващ комбинат „Димитър Благоев“ — Велико Търново

Със собствени сили

Реконструкция и модернизация със собствени сили — ето кое е най-характерно за комбината в навечерието на празника. Паркетният цех е преустроен в цех за по-ефективно производство — дървени палети. Голямо значение за икономията на суровина имат бункерите за отпадъци на дървесина, която веднага постъпва в цеха за плочи. Предстои основен ремонт на този цех. Ще бъдат монтирани нови олепняващи машини, с които ще бъде повишено качеството на плочите от дървени частици. И най-важното — сега съветски специалисти от Московския институт по дървообработка разработват за ДК „Д. Благоев“ модерна обезпрашаваща система, която не само ще подобри условията на труд в комбината, но ще има и съществено принос за опазването на околната среда.

Разбира се, не можем да отминем първенците в социалистическото съревнование. Вдъхновено се трудат колективите на цеховете за бурета в Горна Оряховица с началник Иван Стойков за обезпаване с началник Ангел Дечев и за производство на шперплат с началник Петър Патров. С добрите си трудови постижения гордост за предприятието са и Йордан Йорданов, Стефка Шумакова, Иван Иванов, Моня Монева, Пенка Иванова, Иван Кадурин, Иван Трифонов, Веска Георгиева, Дешка Цанкова, Петко Цанев, Симеон Костадинов.

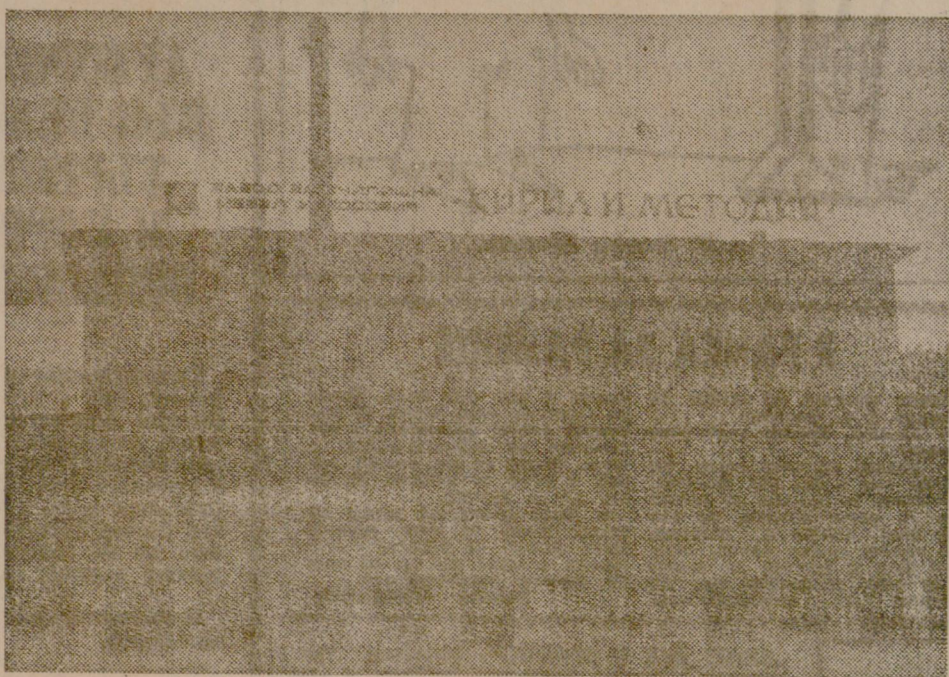
Млечна промишленост — Велико Търново

Всеки ден, за всеки дом

Ето едно предприятие, чиято продукция е нужна за всеки ден, във всеки дом. Едва ли бихме могли да си представим постоянните ни грижи около децата и около трапезата без прясното и млякото, без сиренето и кашкавала. И често може би не се запитваме как успява многобройният колектив от Велико Търново и клоновете от Свищов, Павликени, Елена и Полски Тръмбеш да бъде денонощно и в почивните дни на поста си, за да стигат на време до нас млечните продукти. Фактите говорят в полза на вдъхновения труд — през първото полугодие планът за стокската продукция е преизпълнен със 121 000 лева, а планът за печалбата — с 3000.

И все пак най-характерен показател за продукцията тук е качеството. Всички сирена са с оценка „1“, а еленският овчи кашкавал е завоювал златен медал на миналогодишния Международен панаир в Пловдив. Сега отново кандидати за високо отличие са павликенското сирене „Чедър“ и кашкавал „Витоша“ на „Млечна промишленост“ — Елена.

Първенци в социалистическото съревнование е колективът на млекозавода във Велико Търново с най-високо изпълнение на плана по обеми и най-ниска себестойност на продукцията. Гордост за предприятието са постоянните първенци Илка Георгиева, Антон Йонков, Владо Малков, Никола Иванов и много други.

Завод за училищна мебел и пособия

„Кирил и Методий“ — Елена

Широк път на новите технологии

Ефективността на учебния процес в голяма степен зависи от материалната база. И затова не могат да се отминат усилията, които полага колективът на Завода за училищна мебел и пособия в Елена за по-пълно задоволяване нуждите на учебните заведения.

За направеното в тази насока най-добре говори фактът, че макар и сравнително младо, предприятието го задоволява повече от три четвърти от нуждите на страната за училищна мебел и пособия.

Продукцията на завод „Кирил и Методий“ може да се класифицира в четири основни групи:

Търбна мебел — кабинетни маси, ученически чинове,

катедри, демонстрационни маси, столове, стативи за обезпаване на кабинети по рисунуване;

Детска мебел — гардеробчета, креслата и дидактически шкафове за обезпаване на детски градини;

Корпусна мебел за обезпаване на всички видове кабинети;

Училищни пособия — линии, пергели, транспортни, триъгълници и графични помагала по всички предмети.

Както винаги и сега стремежът на колектива е да посрещне с достойни дела Празника на свободата — 9 септември. Принос за добрите резултати имат всички производствени единици, но особено похвала заслужават ра-

ботниците от цеха за ситопечат с ръководителя Иван Са раховев.

Ръка за ръка с изпълнение то на текущите производствени задачи върви подготовката за работата през следващите години. Главното в раз работваните инженерни проекти е увеличаването на производителността на труда на базата на широкото внедряване на нови технологии.

Още през следващата година на в завода за училищна мебел и пособия трябва да се внедри двустранна кантослепваща машина, която ще извършва и шлайфане и образване, нова технология за събиране и снаждане на фурнир, да се подобри конструкцията на статива за рисува-

не. С тези новости ще бъде заменен трудът на 11 работника.

Този процес ще продължи и през 1980 г., когато ще се внедряват нови технологии за разкрояване на тъбли, за трубоугъване и кантиране на масите и чиновете с гетинакс. По този начин производственият персонал ще се намали с още 17 души.

Упоритостта, с която колективът работи за изпълнение на поставените му задачи, високата творческа активност на специалистите за разработката и осъществяване на проектите са гаранция, че заводът и в бъдеще ще отговаря с чест на изискванията, които поставят пред него новите учебни програми.

Районна потребителна кооперация —

Велико Търново

Най-високото признание

дарността към тях.

Ако хвърлим макар и бегъл поглед към икономическите показатели ще се уверим, че иминалите досега месеци са били успешни за кооперацията. Произведена е надпланова промишлена продукция за 37 000 лева, изкупувана е в повече селскостопанска продукция 63 тона, реализирана е надпланов стокоборот за 15 000 лева.

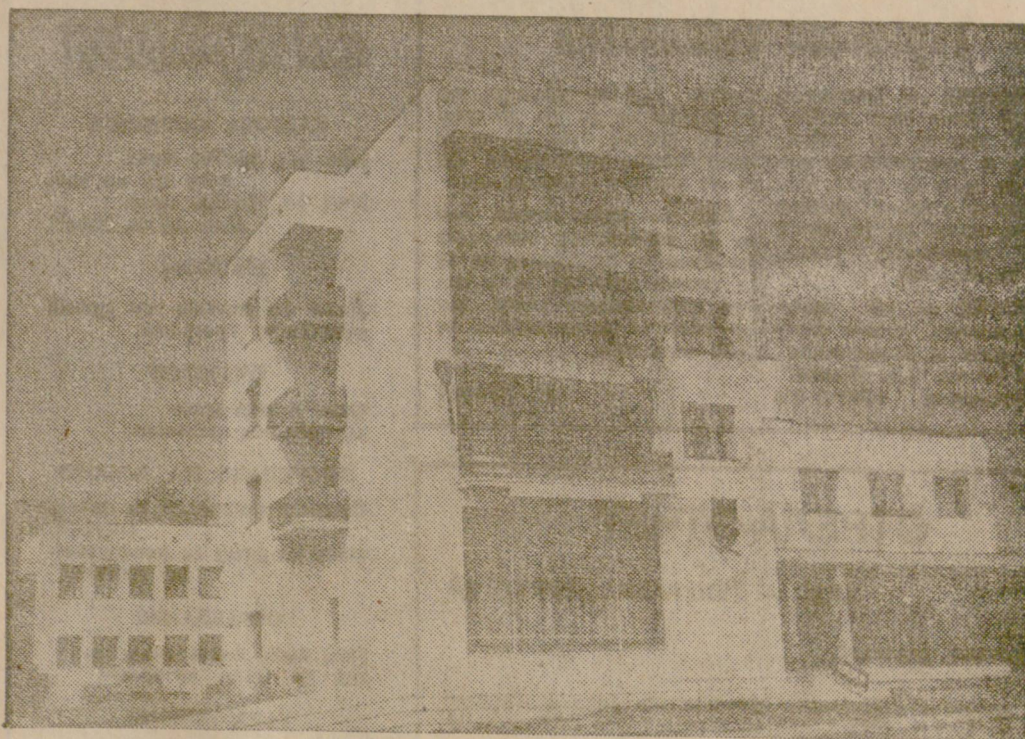
И все пак не можем да не отдадем заслуженото на тези, които са винаги на своя пост за задоволяване потребностите на населението и за чийто труд съдържана благодарност на хората е най-голямото признание. В челните редици на социалистическото съревнование са Петър Гачков, управител на магазин в Хот

ница, Велчо Кюзов и Ради Терзиев, управители на магазини в Церова кория, Тодор Тодоров, управител на апериатив в Дебелец, Никола Велев, управител на пивница в Самоводене, шофьорите от Ресен Милети Георгиев и Лилчо Величков, майстор-сладкарят от парк-хотел „Стадион“ — Велико Търново Васил Джурев, Гордост за кооперацията са орденосиците Тодор Цонев, Стойка Ботева, Митю Петров, Иванка Семова, Йосиф Кръстев, Стефан Балабанов и Стефан Витанов, седемнадесетте отличника на ЦКС.

Напрегната е строителната програма на предприятието — реконструира се ресторант „Явора“ в Самоводене, строи се ресторант в Ново село,

строи се нова складова база във Велико Търново, разширява се магазина за хранителни стоки в Присово, модернизират се кухнята към заведението за обществено хранене в Пчелище, строи се модерна бозоварна към хранително-вкусовия комбинат в Ресен. И всичко това, за да бъдат максимално задоволени трудовете хора след напрегнатия работен ден, за да бъде висока културата на обслужване.

Особено ценна придобивка за всички работници и служители от кооперацията е годишния отдих. Редовно се осигуряват карти за почивка на всички желаещи и само през тази година организирано са летували 250 души.

Гордостта на Районната потребителна кооперация — парк-хотел „Стадион“ във Велико Търново.

— Да я залюбя тя чака, а аз съм още за мустака!...

Шампионатите продължават

Хора, занимавали се с тези въпроси, твърдят, че голямата част от четвъртото гражданство започнало да чете вестниците от последната страница. И така да е, и да не е така, четвъртото гражданство няма начин да не е доволно. Започне ли от последната страница, ще види, че всичките ни футболни отбори са в челото на таблица на „Б“ РФГ. Отгърне ли друга страница, ще разбере, че окръгът е над средното за страната в класирането по селскостопанските работи. На човек му става драго от това и му идва да зарекне, че и да почне да скандира „Браво!“ И ха да го направи, но изведнъж му идва друго на ум. Как можем да държим пет футболни отбора в челото на групата, а промишлено-аграрния и аграрно-промишлените ни комплекси само минават средата пък не стигат челото.

Има време! — ще кажат в комплексите. — И това може да стане.

Че има време, има. Но и работа има. Зашото колкото доматите са набрани през август в АПК — Свищов и АПК — Стражица, през септември трябва да наберат три пъти по толкова. Това може да стане, може и да не стане, но едно ще е сигурно — директорите на консервните заводи, които сега плачат за суровина, ще заплачат от суровина, като почнат да им струпаат дневно по няколко пъти по-вече домати, отколкото е капацитетът на заводите им. И току виж започнало да се повтаря станалото преди седмица в Първомайци. Набрали там в зеленчуковата градина домати и ги натоварили на три коли, които поели към Свищов, Горна Оряховица и Джулюница. В Свищов приели доматите 100 процента първо качество, в Горна Оряховица — 85 процента, а в Джулюница ги взели 100 процента за пюре, сиреч всичките второ качество. Доматите брани от една градина, едни и същи хора, в едни и същи дни. Но нали нужда от суровина този ден не бил еднаква за всичките фабрики.

Колкото до Захарния комбинат в Горна Оряховица, нуждата му от суровина тези дни е еднаква. Само че комплексите не изпълняват еднакво графика си. Кой 90 процента, кой по-малко, кой повече. А като си спомним как се канехме, че ще вадим точно толкова захарно цвекло колкото може да се преработва за един ден, та да няма загуби...

Но за пръв път ли ще ни е да забравяме какво сме се канили. Шото ако се погледне и за двусменната работа навсякъде има мерсо, приятна, пък самата двусменна на работа тук и там я няма. А после има да се чудим защо не ни стигна времето!

К. СЛЪНЧЕВ

Нощен футбол

Знаем, че в цял свят футболните срещи обикновено започват следобед. Някои се играят и вечер на електрическо осветление. Но младежите от Стамболово са доказали, че тази работа може да става и в един час през нощта и то на селския площад.

Да, футболна среща със всичките му истерични кръщици, викове и блсъдания. Топката лети, от врата на врата, удара се в стените на пълно мощиеството, кооперативния дом, ресторанта, резултатът набъбва! Набъбват от безсъние и очите на трудовите хора от това село, които оставени без сън на другия ден трябва да отидат на работа за различна от някои нощни футболсти.

В очакване да се намери някой да покаже червен картон на самозабравилите се играчи, стамболовчани вече като чуят само думата „футбол“ и започват да се прозяват.

Братя ОСТРИЛКОВИ

Христо СТОИЧЕВ

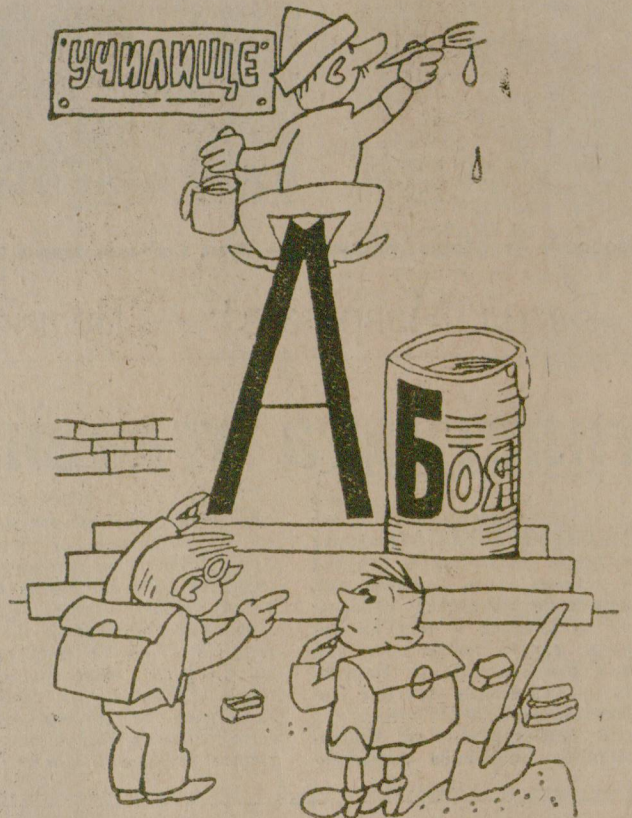

Ценообразис за автоапашите

Печални грешки

Неговият Хумор беше злочаковствен. Това бе литературен Блъв. Тя беше силно късногледа. Той галоспираше коня. Подушил бе БАКшишчето. Допадна им драмата. Брачната проза им беше омръзнала. Драгомир ПЕТКОВ

ДРЪН! ДРЪН!... СКОРО ЩЕ УДАРИ УЧИЛИЩНИЯТ ЗВЪН

— Казах ли ти, че в училище винаги се започва от А, Бел...

ТРЪНКОСЛИВКИ

„Хей, другари! — съглася ги заеноводът. — Дошли сте на помощ да берете домати и не му е тук мястото да си играете на орехи!“

Бригадирите си взеха бележка и след малко се юрнаха там, където „му бе мястото“ — да брулят двата крайни ореха!

Нали не беше „къпав“ човек, от бригадата донесе на жена си пълна раница с патладжан — да прави къпоулу.

Настоятелно молеше да го освободят от бригадата за бране на домати, понеже бил „далтонист“ — не можел да различава узелите от зелените!

Уж отидоха цял ден да берат ябълки, пък още по обяд си „обраха крушите!“

Тодор ТОДОРОВ

Стефан ДИМИТРОВ

— О, свещена простота!...

В РАМКА ЗА РАМКИТЕ

Двама приятели се срещат на площада в с. Бърбовка. — Здравсти, брате, къде така пременен? — Отивам на очен лекар. Нещо не съм в ред със зрението. — Защо, не виждаш ли добре? — А, иначе виждам, но гледам вече година и половина тия празни тръбни рамки, постапени баш в центъра на селото и не мога да разбера има ли портрет на първенец-кооператори в тях, или няма. Откакто съм до селото село Димча и там съмните рамки, но виждам в тях снимките на най-заслужилите в труда. Върна се тук, гледам, гледам и нищо не виждам. Та разкох да се проверя.

— Няма нужда да ходиш да града. Нищо ти няма. Зашото всеки вижда, че рамките са празни, и няма кой да се сети за тяхното предназначение. — Вие, брате, СОЛНИКОВА

„Злият дух в шишето“, поместен тук в кушето, е нашата постоянна рубрика, в която именно се виждат поименно всички автокарачи-пиячи.

Водачи, управлявали автомобили след употреба на алкохол: Иордан Алексиев Кунев — шофьор в ДСО „Моята база“ — Велико Търново. Пенчо Тодоров Недялков — диспечер в МЗ „Червена звезда“ — Дебелец. Ботьо Ив. Николов — работник в „Благоустройствени строителни“ — Велико Търново.

Телевизия

СЪБОТА — 2 СЕПТЕМВРИ

10.00 „Мери Попинз“ — дет. филм (V еп.); 10.25 Детско състезание „Празник край морето“; 11.20 „Соклово“ — дет. филм; 13.30 — Информационен дневник; 14.15 Спортна мозайка; 14.30 „Съседи“ — полски филм (II еп.); 15.40 „Анимация-77“ — дет. филм; 16.00 „Традиции от векове“ — публицистично предаване; 16.30 — Футбол: ЦСКА — Септември; 17.00 — Локомотив (СФ); В паузата: Новини; 18.15 „Мечето Топо“ — дет. филм (IV еп.); 18.40 Слово на австрийския и пълномощен посланик на СР Вьетнам у нас; 19.40 Куанг Хиен по случай националния празник на страната; 19.50 Док. филм; 19.50 Лека нощ, деца!; 20.00 По света и у нас; 20.30 „Съседи“ — полски филм (II еп.); 21.40 Заб. програма; 22.25 „Светлинни в нощта“ — дет. филм; 23.00 — Да живее Бельосвет — чехословашки филм (IX еп.).

ВТОРА ПРОГРАМА

18.00 Вчер, днес, утре; 18.15 Евр. първенство по лека атлетика (директно предаване); 21.00 Игра ден филм; 21.50 Новини — БТА; 22.00 По света и у нас.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА НЕДЕЛЯ — 3 СЕПТЕМВРИ

9.30 — Откриване на XXXIV Международен панаир в Пловдив (дир. пр.); 10.00 — Турнир по акробатика (дир. пр.); 11.30 — „Човекът с крълата шапка“ — фр. филм; 13.30 — Инф. дневник; 14.30 — „Шарено котле“ — заб. програма; 15.35 — „Джотинг“ — фр. филм; 16.30 — Футбол: „Славия“ — „Левски-Спартак“ (дир. пр.); В паузата: Новини; 17.30 — Евр. първенство по лека атлетика (дир. пр.); 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — Панаира; 20.45 — Спортен екран; 21.00 — „Достоевски говор“ — съв. филм; 22.25 — Новини; 22.35 — Международен турнир по спортни танци за купата на Пловдивския панаир.

ВТОРА ПРОГРАМА

17.30 — Четвъртото измерение — бълг. филм; 18.30 — Вчер, днес, утре; 18.50 — Дет. филм; 19.05 — „Московски срещи“; Н. таша Хренникова; 19.20 — „Смъртта на професора“ — филм; 20.30 — Фондпорец; 21.00 — Евр. първенство по лека атлетика; 21.10 — Седм ден спорт; 22.00 — Панаира.

ПОНЕДЕЛНИК — 4 СЕПТЕМВРИ

17.30 — Новини; 17.40 — „Прозорче към поезията“ среща на пионери с поета Димитър Стефанов и рецитал по негови стихове; 18.05 — Панаира; 18.30 — (ТВЦ Пловдив); 18.35 — „Равна сметката“ — филмов очерк за Химическия комбинат „Девета“; 19.05 — Концерт по произвеждане на чайковски; 19.20 — „Народносвободителна въстаническа армия“ — документален филм; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — Телевизионен театър: „Наместо вие“ (I и II част) от Л. Леонов; В паузата: Новини.

АУТОРОДЕО ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО И ГОРНА ОРЯХОВИЦА

След гастролите си в СССР, Япония, ГФР и други страни, световно известната чехословашка автомобилна атракция „АУТОРОДЕО“ ще гостува на 6 септември (сряда) в Горна Оряховица и на 7 септември във Велико Търново. Спектаклите ще състоят на стадионите в двата града:

Посетителите ще видят за първи път:

АВТОКАСКАДА
БАЛАНС С АВТОМОБИЛ НА ДВЕ КОЛЕЛА
СКОКОВЕ С АВТОМОБИЛ ПРЕЗ ПЛАМЪЦИ
АВТОМОБИЛНА „ЦЕЛУВКА“
ЦАНГИБИС

и други наситени с динамика, смелост и красота номера. Билети в бюрата на Концертна дирекция: Горна Оряховица — изложбена зала; Велико Търново — ул. „Г. Димитров“ 24, тел. 2-24-05

ПРОДАВАМ „Пежо 404“ мод. 1967 г. с резервни част и радиокасетофон. В. Търново, тел. 2-88-45 — след 19 часа — Атанасов. 2-1

ПРОДАВАМ „Лада 1500“ спешно. Справки след 17 часа, Павликини, бул. „Дондуков“ № 69 — Венцислав Стоянов Иванов.

ПРОДАВАМ лек автомобил „ЗИМ“ тел. 2-31-98 — Овчаров, В. Търново, ул. „Индустриална“ № 10.

ИНДЕКС 21301

Монтени и Капулети ... не,

Горните и Долните

Наричат ги Горните и Долните. Така ги знаем и ние от квартала, а те са едни и същи — хора като всички. Живят в два съседни блока, само дето единият е по-нависоко, а другият в ниското. Също като блок едно и блок три в квартал „Триъгълника“ — Велико Търново. Наравняли ги майсторите и си замисляли. Съветът шиял да ги благоустроява, но понеже закиснял, ето, че хората се изнервили. И започнали едни други да се заяждат за шияло и нещяло. Долните не давали на Горните да минават по пътеката край тях, че тъпчели тревата и замърсвали околната среда. Напук Горните си накупвали леки коли и запушили с тях край блока на Долните. Тогава се събрали Долните и на часа отишли и платили на един шофьор. Още същата вечер шофьорът изтърсил напред пъ-

теката самосвал с камъни и желяза. Като дошли Горните, занавудвали клаксоните, засветкали с фаровете и се върнали обратно. Те отишли и платили на един булдозерист. Дошъл булдозеристът, разровил камъните и желязата и Горните те пак минали с колите си.

Това шияло да продължава кой знае до кога, ако не се случило следното: една вечер булдозеристът пак дошъл и започнал да рови. Тогава Долните наизкачали от блока и се втурнали към булдозера с яростна закана. Наскачали и Горните. Рекъл булдозеристът да ги разтърва и едва тогава всички видели, че той — шофьорът и булдозеристът, на когото и едините, и другите плащали, бил едни и същи човек.

Перо СТРЕЛКИН

Златната рибка

Купил си дяло въдица, клекнал под една върба край Голяма река недалече от Стражица, метнал кордата над водата и зачакал. Не трябвало много да чака, зашото стръвта скоро клъвнала. Златната рибка! Забележяла тя на слънцето не от злато, а от отпадъчните мръсотии, стекли се в реката от заводите и предприятията на града. (Най-вече от Завода за плодови сокове и ТПК „Девети септември“). Запримяла се рибката и се замолила жално-милно:

— Не ме пускай, дядо, в реката! По-добре в тигана, отколкото да се троя в Голяма река. Ще изпълня всяко твоё желание, дяда, само се смили над мене нещастната. Погледна се дялото по бра-

дата и рекъл:

— В двадесети век живееш, няма как. По твоята шебле, но искам да наредим в Стражица да отварят рес-

Димитър ЖУЛЕВ

Търновски тълковател

ЗАРЕЖДАНЕ — магазинно, за което вече сме слушали 1001 zákани, че трябва да става в извънработно време, но не само не става, ами си е много удобна форма някои търговци да си дават дължки почивници, ужким че ги зареждали.

КОМПЛЕКС — не жилищен, а нервен, когато магазинери като в хранителния магазин на ул. „Д. Иванов“ до Беляковска чешма за

почнат да ти мрънкат, че си помъкнал да им връщаш много празни бутилки, та ги идва толкова нагорно, че не ти се влиза в магазина им.

ЛУД — сиреч човек, който си въобразява невъзможни неща — примерно, че като опише жалбата си в някоя оплаквателна книга, ще му обърнат нещо повече от нула внимание.

Н. РУМИН

СТРЕЛА-ОТЧЕТ

БДЖ — ГЕНЕРАЛНА ДИРЕКЦИЯ

„Уважаема редакция,

Във връзка с отпечатания критичен материал в „Стрела“ бр. 80 от 8. VII. 1978 г. под заглавие „Търси се!“ ви съобщаваме следното:

Работата по ремонт на пострадалата от земетресението жп гара Драгомирово започна на 22. VII. 1978 г. В момента ремонтните работи са вече към своя край!“

ЕЛИГРАМИ

КАДРОВА ПОЛИТИКА

„Не ми трябва куче, дете ще ме пае. Мен ми трябва куче, дете да си трае“.

ТЕАТРАЛИ

Дори за личната си драма отпечатана програма.

ОЧАКВАНЕ

Седи и чака шанс за собствен ренесанс.

ПОСРЕЩАНЕ НА НОВОТО

Свещите винаги ще си правят оглушки, стане ли дума за електрически крушки.

ОПРАВДАНИЕ

Тате носи, мама меси — как да имам интерес!

ТАЛАНТЛИВИЯТ

Прави му вятър всеки който мине, ясно е защо — искат да настине.

Георги КУШВАЛИЕВ